

תת"ע 11735/01/17 - משטרת ישראל נגד אלאפיניש נידאל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 11735-01-17 ישראל נ' אלאפיניש נידאל
בפני כבוד השופט עמית יוסף ריבלין

בעניין: משטרת ישראל

המאשימה

נגד

אלאפיניש נידאל

הנאשם

החלטה

1. ביום 9.4.18 ניתנה הכ"ד מלאה שהוקראה לצדדים ולאחר ניתן גז"ד.

2. הכה"ד הייתה בטיוטות והקלדנית במקום להעתיק את כולה לפרוטוקול העתיקה אותה חלקית בלי ס' 4.

3. משכך חתמתי על הטיוטה שנותרה בתיק והכה"ד **המלאה מצ"ב**.

4. אציין כי הצדדים מטיעוניהם במחוזי היו מודעים לכל הכה"ד ונימוקיה שהרי לט טענו דבר לענין הכה"ד החלקית.

5. משכך לא מצאתי לקיים דיון נוסף והתיק מוחזר התיק לכבוד השופט אברהם יעקב להחלטתו.

הערה: המועד שצוין בס' 1 להחלטה תוקן לאחר שהוצא לצדדים מדובר בטעות הקלדה?

י.ריבלין שופט עמית

הכרעת דין

1. האישום

ביום **18.7.09** סמוך לשעה **4.50** נהג הנאשם רכב פרטי בכביש 405 . באיזור מחסום רנטוס נעצר הרכב ונהגו- הנאשם ניבדק, ונמצא שרשיון הנהיגה שלו פקע מ- 18.7.09.

2. תשובה לאישום

הנאשם טען "שמישהו אחר" נהג ברכב ומסר פרטיו.

הנאשם אינו חולק שתוקף רשיון הנהיגה שלו פקע וטוען כי החתימה של "מקבל" הדו"ח אינו שלו.

3. תימצות הראיות

ע"ת/1 רס"ר רצבי יניב הגיש הדו"ח שכתב (ת/1) דו"ח פעולה (ת/2) והזמנה למשטרה (ת/3). לפי המסמכים שהוגשו רכב הגיע "**מכיוון השטחים**" לעבר מחסום רנטיס. ע"ת/1 ביקש מהנהג- הנאשם מסמכים והנהג השיב כי הרשיון נהיגה ברכב אחר של העבודה.

זיהוי הנאשם נעשה על פי תעודת זהות ותמונה.

הנהג טען שנפסל ב- 2014 לשנתיים הפקיד רשיונו וב- 2016 הסתיימה הפסילה.

בעדותו ציין ע"ת/1 כי הנהג היה לבד ברכב וכי הסתכל טוב בתעודת זהות שלו (פרו' עמ' 9 ש' 7 - 8, ש' 19 ו פרו' עמ' 10 ש' 1-2 וש' 27).

משהתבקש ע"ת/1 ע"י ב"כ הנאשם לזהות הנאשם בבית משפט זיהה אותו מבין שלושה שישבו יחד (פרו' עמ' 13 ש' 3 וש' 10).

ע"ת/2 רס"ל יאיר קובי הגיש מזכר שרשם (ת/4) ולא זכר מעבר לרשום. ב-ת/4 כתב כי הבחין ברכב פולקסוואגן בו נהג הנאשם (צוינו שם ותעודת זהות) וכמו כן צוין שתוקף רשיון הנהיגה פקע ב- 18.7.09. ע"ת/2 אישר שלא חתם על ת/4 אך זהו כתב ידו.

משהתייחס לרשום פרטי הנאשם אמר: "**אם רשמתי שבדקתי ת.ז. גם אני בדקתי**". (פרו' עמ' 18 ש' 20, עמ' 19 שו' 22 ועמ' 20 ש' 15 - 20).

הנאשם בעדותו אישר כי רשיון הנהיגה שלו אינו בתוקף וטרם חודש. משהתייחס לנסיבות רישום הדו"ח,

אמר: "בתקופה הזאת 5 מבני המשפחה עובדים ביחד...ואחרי יומיים בעל הרכב הביא לי את ההזמנה לבימ"ש עם כל הניירות של השוטרים...יכול להיות שאחד מ- 5 החברה שעובדים איתי מסר לשוטרים את תעודת הזהות שלי". (פרו' עמ' 20 ש' 30 - 32). "בכלל לא הייתי במקום" (פרו' עמ' 21 ש' 1). הנאשם טען, שאינו יודע מי נהג וכי לא ניגש להתלונן במשטרה על התחזות. (פרו' עמ' 21 ש' 2-4)

בהתייחס לאנשים שהיו ברכב העיד הנאשם: כי יש אנשים שהם בני משפחתו והיה שכן. (פר' עמ' 21 ש' 16-17)

משנשאל הנאשם אם ת.ז. שלו אבדה שלל זאת. (פרו' עמ' 21 ש' 28 - 29). ושוב טען שהתעודה היתה ברכב. (פר' עמ' 21 ש' 8 ו-32). משנשאל מי נוהג (בדר"כ) ברכב, השיב הנאשם: "בעל הרכב". (פרו' עמ' 22 ש' 2), וכי בזמן העבירה הוא היה בבית (פרו' עמ' 22 ש' 5 - 6). משנשאל הנאשם מי נהג במועד העבירה, השיב: "כולם מכחישים". (פר' עמ' 22 ש' 27). משנשאל מדוע לא ניגש להתלונן במשטרה השיב כי בית משפט יכריע וכי פנה לעורך דין (פר' עמ' 23 ש' 7 ו-13). משנשאל הנאשם אשר לדו"ח מ- 2009 שקיבל (ת/5) לא שלל שעל גבי ת/5 - חתימתו. (פרו' עמ' 23 ש' 29).

משנשאל הנאשם אם בעל הרכב הוא אלא פניש וודיע ותמונתו כפי שמופיע במחשב המשטרתי נכונה, השיב בחיוב. (ת/8 ופרו' עמ' 25 ש' 22).

4. עין

אין טענה כי תעודת הזהות שהוצגה לשוטרים היתה מזויפת. טענת ההגנה כי התעודה היתה ברכב ונמסרה לשוטרים על ידי אלמוני, כאשר ככל שניתן להבין מהנאשם מדובר ב- 5 אפשרויות - 4 בני משפחה ואחד שכן.

האפשרות שבעל הרכב הציג תעודת זהות של הנאשם אמנם תאורטית קיימת, אך **אין כל דמיון** בין בעל הרכב והנאשם. (ראה ת/7 - הנאשם ות/8 - בעל הרכב).

האפשרות שאחר נהג ולא הנאשם אמנם תאורטית קיימת ואולם הנאשם יכול היה להתלונן במשטרה, למסור שמות החשודים האפשריים ומשלא עשה כן חיזק במו ידיו הגרסה המפלילה אותו. (ראה לדוגמא ע"פ 437/82 סולמון אבו נ' מ"י עמ' 85 ועמ' 87).

מאחר ושני השוטרים (ע"ת/1 ו-2) זיהו הנאשם עפ"י תעודת זהות ואין לי כל ספק שעשו מלאכתם נאמנה והישוו בין התמונה למי שנהג, אני קובע **כי הוכח שהנאשם נהג ברכב**.

מאחר ואין מחלוקת כי הנאשם לא החזיק ברשיון תקף, מרשיע הנאשם בעבירה שיוחסה לו.

ניתנה היום, 11/10/18, בהמשך להחלטה מהרישא.